

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 7 maja 2024 r.

UH.8361.242.2023

ZPO

Magdalena Sobolewska
Hurtownia Kosmetyczna
i Szkolenia Magdalena Sobolewska
ul. Madziarska nr 2
61-615 Poznań

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 104 § 1 i art. 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) – zwanej dalej „Kpa” oraz art. 41 i 36 ust. 1 i 2 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. *o produktach kosmetycznych* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2227) - zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na Magdalenę Sobolewską, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Hurtownia Kosmetyczna i Szkolenia Magdalena Sobolewska, ul. Madziarska nr 2, 61-615 Poznań, NIP: 5621684598, karę pieniężną w łącznej kwocie 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100), w tym:

- I. karę pieniężną w wysokości 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych 00/100), wynikającą z art. 41 ustawy, za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy;
- II. karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 36 ust. 1 i 2 ustawy, za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów kosmetycznych bez oznakowania wyszczególnionego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. *dotyczącym produktów kosmetycznych* (Dz. Urz. UE L z 2009 r., Nr 342, str. 59 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1223/2009”, tj. z informacją o funkcji produktów w języku obcym, wbrew obowiązkowi określone w art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 1223/2009 oraz w art. 4 ust. 1 ustawy;
- III. karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 36 ust. 1 ustawy, za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów kosmetycznych bez oznakowania wyszczególnionego w rozporządzeniu, tj. wykazu składników, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia nr 1223/2009.

Należność tytułem nałożonej kary strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 2 do 5 października 2023 r., kontrolę w hurtowni kosmetycznej, ul. Madziarska nr 2, 61-615 Poznań, prowadzonej przez przedsiębiorcę Magdalенę Sobolewską, działającą pod firmą Hurtownia Kosmetyczna i Szkolenia Magdalena Sobolewska, ul. Madziarska nr 2, 61-615 Poznań, NIP: 5621684598.

Podczas kontroli dokonano m.in. sprawdzenia prawidłowości oznakowania produktów kosmetycznych. **Zakwestionowano prawidłowość udostępnienia na rynku 3 z 4 zbadanych produktów kosmetycznych, tj.:**

1. Lakier do paznokci Makear Professional nr 760, 8 ml, kod EAN: 5907508484439, nr partii 01/06/2020/0002 06/2023,
2. Lakier do paznokci Makear Professional nr 776, 8 ml, kod EAN: 5907508484590, nr partii 01/06/2020/0002 06/2023,
3. Lakier do paznokci Makear Professional nr N30, 8 ml, kod EAN: 5907508486020, nr partii 01/06/2020/0002 06/2023,

o łącznej wartości 340,00 zł, z uwagi na ich udostępnienie do sprzedaży po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy.

Ponadto, wszystkie wyżej wymienione partie produktów kosmetycznych na pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych nie posiadały uwidocznionego wykazu składników poprzedzonego określeniem „ingredients”, a jedynie umieszczono kod QR z odnośnikiem do INCI, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia nr 1223/2009. Wyżej wymienione kosmetyki posiadały na opakowaniu symbol określony w załączniku VII pkt 1 do rozporządzenia nr 1223/2009 (symbol „odesłanie do załączonej informacji”), jednak w miejscu sprzedaży przy produktach nie załączono ani nie doczepiono informacji w postaci ulotek, etykiet, taśm, metek czy kart zawierających wykaz składników.

Dodatkowo, informację o funkcji produktów kosmetycznych, umieszczono w języku obcym, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 1223/2009 oraz nie spełnia przesłanek zawartych w art. 4 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 5 ustawy, produkty kosmetyczne udostępnia się na rynku do upływu daty minimalnej trwałości.

W myśl art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1223/2009, dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku, działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Natomiast zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, dystrybutorzy zobowiązani są do sprawdzenia, czy podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4, czy spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5 oraz, czy nie upłynęła data minimalnej trwałości tego produktu.

Jak stanowi art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 1223/2009, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych, znajdują się następujące, nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje:

- a) imię i nazwisko lub zarejestrowana firma oraz adres osoby odpowiedzialnej,
- b) nominalna zawartość w momencie pakowania,
- c) data, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje zgodny z art. 3 ("data minimalnej trwałości"),
- d) szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania, a co najmniej te wymienione w załącznikach III-VI oraz wszelkie inne informacje dotyczące środków ostrożności wymaganych dla produktów kosmetycznych do stosowania profesjonalnego,
- e) numer partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego,
- f) funkcja produktu kosmetycznego,
- g) wykaz składników.

Ponadto, zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia nr 1223/2009, informacje wymienione w ust. 1 lit. b), c), d) i f) i w ust. 2, 3 i 4 podaje się w języku określonym przepisami państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu. Jak z kolei wynika z art. 4 ust. 1 ustawy, produkty kosmetyczne udostępnianie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znakuje się w języku polskim.

Stosownie do treści art. 41 ustawy, *„Kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny po upływie daty minimalnej trwałości, podlega karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł”*.

Zgodnie z treścią art. 36 ust. 1 ustawy, *„Kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.”* Natomiast zgodnie z treścią art. 36 ust. 2 ustawy, *„Tej samej karze podlega, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów określonych w art. 4”*.

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary pieniężnej z art. 41 oraz art. 36 ust. 1 i 2 ustawy, o czym poinformował stronę pismem z dnia 8 kwietnia 2024 r. znak UH.8361.242.2023, zawierającym pouczenie, że zgodnie z treścią art. 10 § 1 Kpa, strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a ponadto ma prawo przedstawić swoje stanowisko i wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Strona postępowania nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Organ wziął pod uwagę z urzędu treść art. 189f § 1 Kpa, będącego podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie, który stanowi, że *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) *waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za*

przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie przesłanki, pozwalające na zastosowanie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi w szczególności przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Skoro przedsiębiorca udostępnił na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produkty kosmetyczne po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy oraz bez wymaganego art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. f (i w art. 4 ust. 1 ustawy) oraz art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia nr 1223/2009 oznakowania, które to uchybienia stwierdzono w odniesieniu do 75 % objętych kontrolą produktów kosmetycznych, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Sprzedawanie przeterminowanych produktów kosmetycznych stwarza dla konsumentów użytkujących dany produkt realne zagrożenie zdrowia, a nawet życia. Kosmetyki po upływie daty minimalnej trwałości mogą nie posiadać deklarowanego przez osobę odpowiedzialną działania, co gorsza, mogą stwarzać realną możliwość wystąpienia niepożądanych skutków ubocznych, m.in. silnych podrażnień skóry, w tym odczynów zapalnych, co może negatywnie wpływać na zdrowie, a w niektórych sytuacjach nawet na życie. Ponadto upływ terminu minimalnej trwałości produktu kosmetycznego wywiera znaczący wpływ na jego czystość mikrobiologiczną. Należy podkreślić, że niepodanie na etykiecie lub opakowaniu zewnętrznym, czy też w postaci dołączanej informacji wykazu składników, w istotny sposób narusza interes konsumentów i może być dla nich niebezpieczne. Jak wynika z wyjaśnień zawartych w motywie 46 rozporządzenia nr 1223/2009, niezbędna jest przejrzystość w zakresie składników stosowanych w produktach kosmetycznych. Przejrzystość ta powinna zostać osiągnięta poprzez podanie na opakowaniu składników stosowanych w danym kosmetyku. Umieszczenie tej informacji jest szczególnie istotne i pomocne w przypadku osób z wrażliwą skórą czy skłonnością do alergii. Dodatkowo, nie każdy konsument na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posługuje się językiem obcym, nie dla każdego zatem informacje na produkcie będą zrozumiałe. Dlatego tak ważnym jest motyw ustawodawczy wskazanego przepisu, czyli konieczność znakowania produktów kosmetycznych w języku zrozumiałym dla wszystkich konsumentów na obszarze danego kraju, gdyż dla osób nieposiadających wiedzy o prawidłowym użytkowaniu danego produktu kosmetycznego, może być on niebezpieczny. Jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków określonych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy rozporządzenia nr 1223/2009 oraz ustawy w bardzo szczegółowy sposób określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, którzy nie tylko produkują, ale też udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne. Każdy konsument ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o produktach, aby mógł podjąć właściwą decyzję, podczas dokonywania zakupu. Każde dodatkowe działanie konsumenta, podjęte w celu uzyskania informacji o produkcie, może powodować utrudnienia w dokonaniu zakupów, co w konsekwencji może mieć wpływ na zakup produktów niezgodnych z oczekiwaniami konsumentów.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot

konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)". Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Wskazać należy, że strona postępowania została prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się sprawie, nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało"). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono wyżej wymienione naruszenia ustawy oraz rozporządzeniem nr 1223/2009. Strona zaprzestała

naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego, nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że, jak wyżej wskazano, udostępnianie na rynku produktów kosmetycznych zgodnie z ustawą oraz rozporządzeniem nr 1223/2009 jest bardzo istotne z punktu widzenia interesów konsumenta oraz jego bezpieczeństwa. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o funkcji, składzie produktów kosmetycznych, czy zaoferowanie produktów kosmetycznych z zachowaniem minimalnej daty trwałości tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami przedmiotowych produktów, czy nabyli te produkty po upływie minimalnej daty trwałości i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 189d Kpa, tj. wagę i okoliczności naruszenia prawa, częstotliwość niedopełniania obowiązków w przeszłości, uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa, a także działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa, wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła, w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia i zdrowia, a także czas trwania tego naruszenia, organ zważył, że w miejscu objętym kontrolą zaopatrywali się zarówno przedsiębiorcy jak i konsumenci, a nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli dotyczyły 75 % sprawdzonych w toku kontroli produktów kosmetycznych. Przedsiębiorca udostępniał do sprzedaży zakwestionowane produkty, których data trwałości upłynęła już kilka miesięcy przed dniem stwierdzenia naruszenia. Ponadto, udostępniane produkty nie posiadały wymaganego rozporządzeniem nr 1223/2009 oraz ustawą oznakowania.

Oceniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ uwzględnił okoliczność, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przepisów ustawy.

Uwzględniając stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa, organ ustalił, że kontrolowany jest dystrybutorem zakwestionowanych produktów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w istotę rzetelnego prowadzenia działalności gospodarczej wkomponowane jest posiadanie niezbędnej wiedzy specjalistycznej, obejmującej znajomość przepisów prawa, tj. przepisów ustawy, aktów delegowanych i aktów prawodawstwa wspólnotowego. Obowiązkiem dystrybutorów produktów kosmetycznych jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, a przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, konieczne jest dokonanie jego rzetelnej weryfikacji pod kątem obowiązujących przepisów, Strona nie dochowała w tym zakresie należytej staranności.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił podjęte przez pracownika kontrolowanego przedsiębiorcy działania dobrowolne,

podjęte w celu usunięcia skutków naruszenia prawa oraz postawę w toku kontroli. Zakwestionowane produkty zostały wycofane z obrotu.

Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła, iż strona potencjalnie mogła uzyskać takie korzyści lub uniknąć straty, strona prawidłowo poinformowana o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła żadnej okoliczności w tym zakresie.

Jeżeli chodzi o przesłankę warunków osobistych strony, organ wskazuje, iż strona prawidłowo poinformowana o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej okoliczności w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w łącznej wysokości 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 46 ust. 2 ustawy, wpływy z kar pieniężnych określonych w art. 26-45 ustawy stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu podany w sentencji decyzji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu IVA Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra